

OPSTILLINGSERKLÆRING FOR MIKALA SATIYA RØRBECH

Stillere:

Mette Buch Jensen
Ole Ankjær Madsen
Solveig Nisbeth
Niklas Press
Iben Albinus Sabroe

Jeg har gennem de sidste to år været så heldig at være en del af Amnesty's hovedbestyrelse. Det vil jeg gerne fortsætte med, derfor genopstiller jeg nu, hvor min første to-årige periode er udløbet. Det har især været spændende at deltage i de strategiske og overordnede beslutninger, som former rammerne om nutidens og fremtidens Amnesty i Danmark og internationalt.

Jeg synes, det afgørende at fokusere ressourcer og opmærksomhed der, hvor vi for alvor gør en forskel og er allermost uundværlige. Amnesty skal kæmpe for alle menneskers rettigheder og for en mere retfærdig verden. Det kræver, at man kan mobilisere aktivister, støtter og samarbejdspartnere til at lægge pres på, på rette tid og rette sted.

Det kræver også, at Amnesty's internationale sekretariat har den nødvendige kapacitet til at skaffe de unikke efterretninger og uafhængige beviser, som gør, at Amnesty faktisk bliver lyttet til. Hvis man skal redde liv, er der ingen mellemvej. Hvis man skal forsvare retten til at ytre sig, til at forsamles, til at leve et værdigt liv - og hvis man samtidigt skal overbevise endnu flere om at bakke op om Amnesty, fordi vi forsvare disse rettigheder, så er der heller ingen mellemvej. Vi skal kunne stå fast på, hvad der er rigtig og forkert. Der er nok af fake news og kampagne-spin derude i forvejen.

Det betyder ikke, at vi ikke også skal arbejde for brede emner som fx klimaretfærdighed og social ulighed - Det er store og vigtige dagsordener, og som vi fx har set i de sidste års arbejde med at udvikle ny strategi for Amnesty internationalt, vinder disse brede dagsordener stor genklang i andre Amnesty sektioner. Særligt i lande, hvor befolkningen måske - og måske med god grund - har mindre tiltro til, at det nytter at arbejde direkte op imod en national lovgivning eller nationale politikere.

Så Amnesty skal efter min mening bevare det internationale udsyn. Vi skal rette spotlyset derhen, hvor det brænder på. Hvad enten det er en enkelt samvittighedsfange eller millioner af menneskers datasikkerhed, der er i fare. Men vi skal være konkrete og troværdige.

Som jeg ser det, er det vores vigtigste opgave i bestyrelsen at skabe gode rammer for at Amnesty fortsætter med at være en organisation, man kan regne med, og som endnu flere får lyst til at være del af, lytte til og arbejde sammen med.